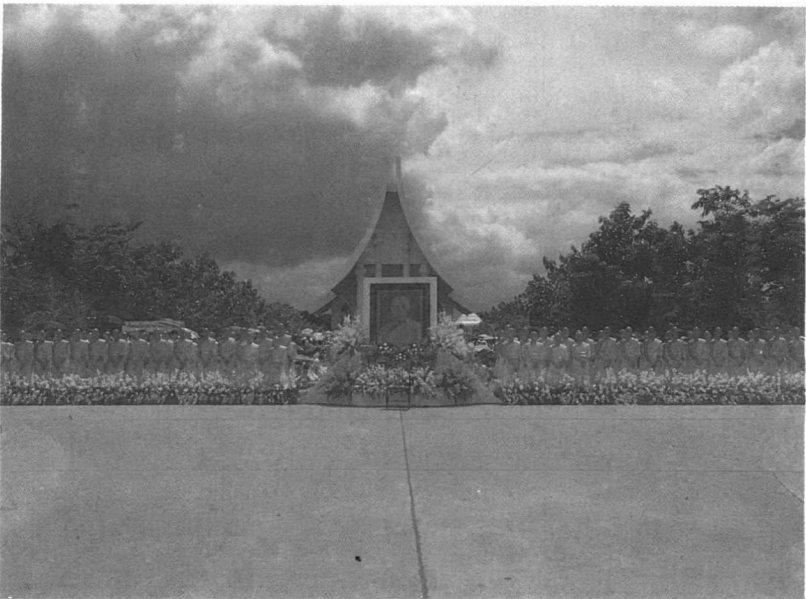

ตัดใจลา เพื่อแสวงหาวิชา

ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ มีข่าวเล่าลือไปถึงตำบลบ้านของคุณยาย
ว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ (พระมงคลเทพมุนี) ค้นพบการปฏิบัติธรรม
วิชาธรรมกาย ทำให้ผู้ปฏิบัติไปท่องเที่ยวในนรกสวรรค์ได้ คุณยายฟัง

แล้วตื่นเต้นดีใจเป็นที่สุด แทบจะออกจากบ้านไปวัดปากน้ำให้ได้ในเวลา นั้น แต่ก็ทำไม่ได้เพราะเกรงใจแม่ จะบอกตรง ๆ ว่าจะไปปฏิบัติธรรม แม่คงไม่เข้าใจและไม่ยอม เพราะไม่ใช่วัยที่สมควรจะเบี่ยงหน่ยทางโลก คุณยายอดทนหาหนทางอยู่ไม่นานนัก แต่ในความรู้สึกขณะนั้น คุณเป็น เวลานานแสนนาน พอดีมีอายุผู้หญิงเป็นลูกพี่ลูกน้องของพ่อ ซึ่งทำงาน เป็นแม่ครัวอยู่ในบ้านเศรษฐีในกรุงเทพฯ กลับไปเยี่ยมบ้าน นับเป็น โอกาสพิเศษสุด จึงขออนุญาตแม่และพี่ ๆ ตามอาเข้าไปกรุงเทพฯ อ้าง ว่าจะเข้าไปหางานทำ ทั้งแม่และพี่เข้าใจว่าคุณยายอยากได้เงินทอง ก็ พากันเอาเงินและทองออกมาให้ และขอร้องว่าอย่าเข้าไปทำงานใน กรุงเลย เพราะทางบ้านเป็นห่วง แต่คุณยายไม่ยอมรับทั้งเงินและทอง- รูปพรรณ ทั้งยังบอกยกที่ดินส่วนที่เป็นมรดกให้พี่ ๆ น้อง ๆ เสียอีก ไม่นึกเสียดยาน้ำพักน้ำแรงที่ช่วยครอบครัวทำมาอย่างขยันขันแข็ง แทนพ่อมาตลอดนับเป็นสิบปี ความจริงคุณยายรักแม่มาก แต่ต้องตัดใจ เหมือนเป็นคนดื้อดึง ทั้ง ๆ ที่เห็นแม่ร้องไห้น้ำตาไหลอาบหน้า หันหน้า เข้าหาฝาเรือนสะอึกสะอื้นขณะที่คุณยายกราบลา คุณยายหักใจถือห่อผ้า เติกลงเรือนตามอาไป มีเงินติดตัวเพียง ๒ บาท ทั้งนี้เพราะอำนาจ ความปรารถนาในการปฏิบัติธรรมเพื่อตามหาพ่อรุนแรงกว่า ในตอนนั้น เดินทางมากรุงเทพฯ กันโดยทางเรือ

เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ในระยะแรก ไม่ใช่คุณยายจะตรงไปอยู่ วัดปากน้ำได้ทันที ต้องพักอยู่กับอาแฉววังบูรพาภิธานเป็นเดือน จากนั้น ไปอาศัยอยู่บ้านพระยาคนหนึ่ง และที่สุดจึงได้ไปอยู่บ้านเศรษฐีคนจีน การได้อยู่บ้านนี้คุณยายดีใจมาก เพราะเจ้าของบ้านเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ วัดปากน้ำ และมีบ้านปลูกอยู่ที่วัดหลังหนึ่ง คุณยายอยากตามไปวัด จึง ทำความดีต่าง ๆ เพื่อให้เขารัก จะได้ขอไปวัดด้วย คุณยายยอมเป็นคน

รับใช้ทำงานบ้านทุกอย่าง โดยไม่ต้องรอให้เจ้าของบ้านใช้ ตั้งแต่เช้า
ซักผ้าจำนวนมาก เพราะลูกเจ้าของบ้านมีหลายคน ต่อจากนั้นก็ทำความสะอาด
สะอาดห้องหับต่าง ๆ ทั้งชั้นบนชั้นล่าง งานทุกอย่างทำโดยรวดเร็ว
และไม่มีที่ติ ในบ้านนั้นมีลูกจ้างเป็นเด็กคนจีนที่เจ้าของนำมาเลี้ยงไว้
๗-๘ คน แต่ไม่มีใครทำงานเก่งขยันขันแข็งเท่าคุณยาย ถ้าเจ้าของบ้าน
ตำหนิใครด้วยเรื่องอะไรก็ตาม คุณยายจะนำความผิดของคนนั้นมาเป็น
บทเรียน เป็นตัวอย่าง ไม่ทำผิดพลาดอย่างนั้นอีก

สิ่งใดควรทำ ไม่ต้องรอให้เจ้าของบ้านใช้ คุณยายคิดเองทำเอง
เรียบร้อย เจ้าของบ้านและลูก ๆ ไม่เคยพบคนด้อย่างคุณยาย ทุกคน
จึงพากันรักคุณยายมาก ไว้เนื้อเชื่อใจเป็นพิเศษยิ่งกว่าใคร ๆ ให้ดูแล
ห้องทุกห้อง ไม่ว่าจะเก็บของมีค่าไว้มากน้อยเพียงใด

เมื่อเจ้าของบ้านรักใคร่เอ็นดูดังนี้ คุณยายจึงขออนุญาตตามไป
ที่บ้านในวัดปากน้ำด้วย ไปได้ ๒-๓ ครั้ง กลับมาเป็นไข้ไม่สบาย จึง
ไม่ได้ไปอีก แต่จะกล่าวว่าเป็นบุญกุศลก็อาจเป็นได้ เจ้าของบ้านได้เชิญ
อุบาสิกาจากวัดปากน้ำท่านหนึ่ง ชื่อ อุบาสิกา ทองสุข ตำแดงปิ่น ให้
มาสอนการปฏิบัติธรรมที่บ้าน คุณยายขอเรียนกรรมฐานกับอุบาสิกา
ทองสุขด้วย เจ้าของบ้านไม่ขัดข้อง วันใดที่อุบาสิกาทองสุขมาสอน
ประมาณเวลา ๑-๓ หุ่่ม คุณยายจะรีบทำงานบ้านให้เสร็จแต่วัน ๆ ไม่ให้
มีสิ่งใดค้างค้ำ ไม่ให้ใครตำหนิได้ว่าทิ้งงาน พอถึงเวลาก็ตั้งใจปฏิบัติ
ตามคำสอน เวลาปฏิบัติจะไม่มีกังวลเรื่องงาน หรือเรื่องอื่น ๆ ทั้งสิ้น